

har anført, at i et Amt var Sagen allerede fremmet, saa er dette for mig et Beviis paa, at Sagen let kan lade sig ordne. Naar den ærede Minister tillige anførte et andet Amt, — jeg troer i Nærheden af Hovedstaden, — hvor man har stødt paa saa mange praktiske Vanskeligheder, der betydeligt ville forhale Sagen, da forekommer det mig, at netop de Forholdsregler, som den høitærede Minister selv har taget, idet han har tilskrevet Vedkommende under Mulkst at udnævne disse Mænd, ville fjerne disse Hindringer, og at altsaa deri heller ikke forsaavidt ligger nogen Hindring. Naar den høitærede Indenrigsminister har meent, at den Skilbring, jeg har tilladt mig at fremsætte som et enkelt Exempel, for at bestyrke min Mening, i det Hele taget ikke var anvendelig paa Huusmandsstanden, da er jeg vistnok fuldkommen enig med ham i, at den ingenlunde er anvendelig paa Huusmandsstanden i det Hele. Huusmandsstanden, troer jeg, gjør ligesaa lidt som Bondestanden i det Hele her i Landet overdrevne Fordringer; men jeg har kun anført Exemplet som et Beviis paa, hvad der er factisk, og hvad der kan indtræde, og jeg troer ogsaa, at det, jeg har anført, vil tilstrækkeligt godtgjøre, at, dersom Slikt kan indtræffe, har den Arbeidsberettigede, hvis vi vedtage Loven, som den foreligger fra Folkethinget, aldeles ingen Sikkerhed for, at han ikke i Utide bliver berøvet sin fornødne Arbeidskraft, og dette vilde være ubilligt. Det forekommer mig isvrigt, at, dersom virkelig disse Herrer Formænd for Afsløsningscommissionerne skulde finde saamange Vanskeligheder ved deres Ophold her, saa vilde der for Ministeriet være den største Anledning til at constituere andre Folk i deres Sted. Jeg har aldrig troet, at Afsløsningscommissionerne i første Instans ikke skulde kunne blive færdige inden 15de Marts; men den ærede Minister har jo ogsaa selv indrømmet, at han har sikket Haab om, at de ville kunne blive færdige. Naar altsaa dette er Tilfældet, og der er truffet Foranstaltninger i alle Retninger til, at Forhindringerne kunne bortryddes, paa den ene Side ved Mulkter, paa den anden Side maaskee ved Constitution, da vil Lingen naturligen lade sig bringe tilende;

man frænker ingen Mands Ret, og Huusmanden vil blive fri for sit Arbejde, og det er alt det, som jeg troer der kan gøres, naar man holder sig indenfor den tilbørlige Grændse. Den ærede tredie Landssthingsmand for femte Valgfreds (Dreier) har ogsaa meent, at den Arbeidsberettigede vilde let ved foreløbig Accord kunne tilskaffe sig den fornødne Arbeidskraft. Jeg har rigtignok ikke den Tro, at disse foreløbige Accorder let i det praktiske Liv vilde lade sig indføre, efterat det er kommet derhen, at Huusmanden har forlangt Arbejdet afløst. Forinden vilde det vistnok være meget let, naar man stod paa saa god en Fod med Vedkommende, som den ærede Landssthingsmand yttrede, at han stod paa med sine Huusmand, og som jeg haaber, ikke Saa ville staae paa; men, fordi der maaskee findes enkelte ubillige Arbeidsberettigede, derfor skulle vi ikke etablere en Lov, der frænker de billige.

Indenrigsministeren: Jeg vil dog tillade mig at bemærke, at jeg ikke troer at have udtalt noget bestemt Haab om, at Forretningerne ville kunne tilendebringes til den 15. Marts; men jeg udtalte mig kun om, at jeg troede, at man med Sikkerhed kunde haabe, at alle Vedkommende efter bedste Evne vilde søge at fremskynde Forretningerne, og det ligemeget hvad enten Fristen stod udtrykkeligt i Loven eller ikke, og at man, ved ikke at nævne Fristen udtrykkeligt her i Loven, maaskee havde mere Haab om, at der vilde finde mindre Overilelse Sted, og at Alt vilde udføres, om jeg maa bruge dette Udtryk, med større Javnhed og Orden.

P. Jørgensen: Da jeg har været med at stille dette Ændringsforslag til tredie Behandling, skal jeg søge med et Par Ord at begrunde, hvorfor jeg har stillet det. Jeg indseer først nu, at jeg har feilet ved ikke at udtale mig ved anden Behandling, men, da jeg antog, at det paa ingen Maade vilde see, at det Ændringsforslag, som var stillet til anden Behandling, vilde gaae igjennem, troede jeg, at jeg havde slet ikke Behov at ytre mig dengang. Der er allerede af 2 af mine ærede Medforslagsstillere gjort adskillige af de Bemærkninger, som jeg vilde fremsøre, saa jeg anseer det nu for overflødigt at berøre dem